

Sz. Mikus Edit

MISZTIFIKÁLT SZERELEM, VAGY HÉTKÖZNAPI SZERELEM?

Elsőre talán nem is érthető, hogy mire gondolok igazán. Nem egyszerű dolog a szerelemről bármilyen értekezést írni. Már csak azért sem, mert tulajdonképpen erről szól az egész művészet, az egész világon... Túl nagy fa, amibe belevágtam a fejszemet... Csak hogy a szexuális zavarok nagy részénél ezt a kérdéskört, ennek a megértését tartom kulcsfontosságú kérdésnek a megoldáshoz.

Mi is a szerelem?

Nem képezem, hogy teljesen egzakt, pontos megfogalmazását képes vagyok megadni, nem vagyok annyira öntelt. De megközelítőleg, a saját szakmai szempontjaim figyelembe vételével kísérletet tennék rá.

A szerelem egy olyan magas hőfokú érzelmi állapot, amely nem nélkülözi az erotikus vágyat, a testiséget vagy az arra való törekvést, és olyan érzelmi kapcsolatot feltételez, amiben a két fél egymást kissé idealizált állapotban látja. Fontosnak tartják egymás közelségét, a szellemi kapcsolatot, a kiegyensúlyozott kommunikációt.

Abból a gondolatból indulok ki, hogy a legtöbben mindenképpen valamilyen lila ködös, magas hőfokú érzelmenek képzelik, ahol az idealizáltság kirángatja az illetőt a hétköznapi valóságból, és a meseszerű romantikus ál-valóság felcsiklandozza a libidóját. Szerelme tárgyában kihívást lát, felszólítást a csábításra, a megismerésre. Sajnos azonban ez az érzelm csak addig képes működni – és ezzel együtt a vágy is -, amíg a csábítás el nem éri a célját, és amint célba ér, kiegyensúlyozódik, megszűnik a varázs. A valóságba zuhannak mindketten, felszáll a köd, és egyre tisztábban látják egymást a maga valójában, s elillan a vágy is. Ezzel együtt sokszor az orgazmus készség is...

Hogyan működik a szex az ilyen szerelemben?

Ebben a felfokozott állapotban mindkét fél remekül működik. Sokszor napjában akár többször is képesek a szerelmes együttlétekre, nincs gond a vággyal, a kéjjel. Mindketten igyekeznek bemutatni a másiknak szerelmi kultúrájuk minden rezdülését, gyorsan felsorakoztatják a paletta teljes kínálatát, hogy minél hamarabb elérjék a csábítás célját, és az „áldozatot” magukhoz kössék. Adrenalin szintjük az egekbe hág, figyelmük a párkapcsolatra összpontosul, ragyognak a boldogságtól. Így abban a hiszemben bútoroznak össze – sajnos sokan túl gyorsan -, hogy jó párra találtak.

A kommunikáció is folyamatos, hiszen még nem ismerik egymást, folyamatosan képesek beszélgetni akár éjszakákon át, és nyomják az információkat magukról. Ebben a folyamatban *mindenki azt élvezi legjobban, hogy önmagáról beszélhet*, és csodálatra talál, hiszen „egy újszülöttnak minden vicc új”, és az új partner is ugyanúgy van vele. Még azok is megnyílnak, akik egyébként már rég zárkóztak a régi kapcsolatukban, mert már „nincs miről beszélni”, hiszen a partner úgyis tud mindent. Még a gondolatot is kitalálja... (Milyen unalmas lehet egy ilyen kapcsolat?) Ebben az állapotban még a férfiak is képesek beszélni az érzelmeikről, de később már nem nagyon teszik ezt...

Hogyan működik ez később?

Általában néhány hónap - szerencsésebbeknél félév, egy év – után már sehogy. Ellövik patronjaikat, kibeszélik titkaikat, kinyílnak, az őszinteségre hivatkozva mindent elárulnak magukról, múltjukról, kapcsolataikról, és ezzel beindítják a kapcsolat-önmegsemmisítő gombot... A bizalmas közlések eredménye a teljes bizalmatlanság lesz, hiszen ha mással megtette, a másik párját megcsalta, akkor mi is a garancia arra, hogy vele nem teszi? Jogos félelmek. Kezdi meglátni egymás hibáit, összeköltözés után zavarja az egyiket a másik rendetlensége, a szokásai, a baráti kapcsolatai, a családja... Sokszor úgy hat a megismerés, a felismerés, mint egy főbeköltintás... *Ez az ember nem ugyanaz, akit az idealizált állapotában önmaga számára felépített!*

Biológiai csodaként hirtelen eltűnik az adrenalin. Hová lesz? Az a gondolati energia tűnik el, az az érzelem, ami eddig termelte! A hit, a romantikus tökéletesség varázsa. Ott áll a partner a maga lemeztelenített valóságában, és kiderül, hogy így már nem kell.

Hogy bonyolítsuk még a dolgot.

Egyesek logikusan, racionálisan úgy döntenek, hogy számukra a partner tökéletes, csak a vágyuk tűnik el iránta! Azaz becsapják önmagukat. A partner megfelel a racionális választásnak, de nem felel meg valahol az érzelmeknek, és sérelmek sorozatán alapul a vágy elillanása.

Az a mondat, miszerint a kapcsolat tökéletes, minden rendben van benne, csak a szex nem stimmel, csak az nem működik, a vágy tűnt el – hamis állítás. Ilyenkor bizony maga a kapcsolat sem tökéletes, az érzelem sem, csak meg kell találni a hibás pontjait ahhoz, hogy korrigálható legyen.

Mi is a szerelem valójában? (Fussunk neki még egyszer...)

Most azt nézzük meg, hogy miképpen kellene működni a szerelemnek ahhoz, hogy benne a szex is jól működtethető legyen. Ne ideig-óráig, hanem akár végleg. (Van ilyen egyáltalán?)

A szerelem egy olyan magasztos érzés, amely nem okoz elvakultságot, elfogultságot, de képes katarzis élményt létrehozni a kiválasztott partner jelenléte. Kölcsonösen elfogadják egymás testét és lelkét a hibákkal, tévedésekkel együtt. Egymásról nem idealizált állóképet festenek, hanem látják benne a mozgást a fejlődést is. Az ilyen szerelem nem kisajátító, hanem egymásnak szabadságot is adó, így mindkét fél képes kiteljesedni benne. Örülnek egymás sikerének, és minden öröm – a legapróbbak is – képesek a boldogság hormonjainak termelésére... E

Egy ilyen kapcsolatban remekül képes működni az emberi harmónia, a megértés, a szexualitás és a vágy egyaránt. Tudomásul veszik változásaikat, öregezésüket, és tiszteletben tartják egymás szuverenitását. Ezért tartom jó és ígéretes kapcsolatnak mindazt, ami fiatalon, diák szerelemben kötődik, és kitartanak egymás mellett. Ők életük végéig képesek volnának tökéletesen működni, amíg valamelyik félnek eszébe nem jut, hogy mit hagy ki, ha csak egyetlen partner mellett leparkol... Kíváncsisága tönkre teszi a jól induló igazi választást...

Egy ilyen kapcsolatban remekül képes működni az emberi harmónia, a megértés, a szexualitás és a vágy egyaránt. Tudomásul veszik változásaikat, öregezésüket, és tiszteletben tartják egymás szuverenitását. Ezért tartom jó és ígéretes kapcsolatnak mindazt, ami fiatalon, diák szerelemben kötődik, és kitartanak egymás mellett. Ők életük végéig képesek volnának

tökéletesen működni, amíg valamelyik félnek eszébe nem jut, hogy mit hagy ki, ha csak egyetlen partner mellett leparkol... Kíváncsisága tönkre teszi a jól induló igazi választást...

Ez a hétköznapi szerelem, a valóság. Így lenne működtethető.

EGY